

רחמין יכמרו
בחינת
השלים זה
הענין

אחות שאלתי
מאת ה'
שתי בנות
מתבתא

שלשלת הדעות
מהקלוה
ועד
מתבתא

לדורות
בונים מתבתא

פארן
רעבוי
האגט
מען

מצילים ומקומים
ביין קבע לשיבה הקדושה
מתיבתא
החסידי ברסלב

קריאת
קודש מאת
מרן גאב"ז
ירושלים
שליט"א
וזקני
וחשובי
אנ"ש

בסייעתא
דשמיא
יו"ל ע"י ועד
הפעילים
למען ישיבת
מתיבתא
דחסידיו
ברסלב
לרגל מעמד
"אש קודש"
למען עתיד
הישיבה

הרה"ג ר' יואל משי זהב שליט"א
מג"ש עיון בישיבתינו הק'

דעם רעבינ'ס זאך דארף מסירות נפש!

בעני מרוד מאנ"ש ור' מנדל מלאדיזין שמו, בתמימותו אמר למוהרנ"ת דברים כדרבונות, אשר ישנו את כללי תפקידו הגורלי של מוהרנ"ת ז"ל, וכך אמר: "מורי ורבי! אמת נכון כי הדיבורים שהשאיר רבינו ז"ל חיוניים מאד, ממש טל חיים לנפש עייפה, אך כל זה כגוף בלי נשמה אם לא נקיים 'את האהבה עד שתחפץ', אם לא נשכיל להכניס את כל זה לכלים, והכלי הראשון הוא דיבוק החברים, הוי אומר 'אם לא בנית בית להשארתי של רבינו ז"ל עדיין לא עשית כלום בעניינו'...."

מוהרנ"ת ז"ל נדהם מדבריו, וממחשבה למעשה הפך את המטרה ליעד, ותוך כדי דיבור פנה אליו ואמר לו: אדרבה, קריינא דאיגרתא איהו להוי פרוונקא, היה אתה הראשון לתת את

לי בזה, דבר רבינו משיך ומפכה בעוז, כעת עלינו לחשוב כדת, איך זוכים ומפיצים את אורו הבהיר של רבינו בכל העולם... מוהרנ"ת ז"ל ראה דבריו של רבינו ז"ל כתפקיד ראשי להכניס עצמו בכל הכוחות בהפצת אור הצדיק בעולם והתחיל להקדיש את זמנו כדי לדבר עם אנשים בעבודת השם ואף לסבב בעיירות לשם כך, בנתיב נוסף בקיום דברי רבינו ז"ל אף חזר למכבש הדפוס להדפיס את הספרים ולהפיצם בעולם.

באחד מסיבוכיו בעיירות נזדמן לאיזה עיירה קטנה באוקראינה ליד עיר הגעגועים אומאן לקירוב הכפריים לעבודת השם, שם פגש

בעולם! ומה יהא עליו?! תקע"א, שנת פטירת רבינו ז"ל. היה זה אחרי שכבו המאורות, הסתלקותו של רבינו הקדוש, מוהרנ"ת רואה ומרגיש הוא כי הנה בידו כל העצות והדרכים שמסר לו רבינו ז"ל, מעתה יכול הוא לישב על התורה ועל העבודה מבלי מפריע, כאשר לא שת ליבו אל כל עדת הצאן אשר נותרו ללא רועה... ישנה הקלטה ידועה ומפורסמת ממשתה היין בבית מדרשו הגדול בעיה"ק ירושלים, ויתוועדו יחדיו שני אריות שבחבורה, הידידים האהובים הגה"ח רלו"צ בנדער זצ"ל והגה"ח ר' שמואל שפירא זצ"ל ועל שפתם שיחה הנ"ל של גאון עוזנו מוהרנ"ת ז"ע, ור' שמואל כמתמיה על הדברים נזדעק בקול, איככה?! איך יכל מוהרנ"ת להסתגר? הרי יש שמואל שפירא

לאוכל ולמשכורת, לשם כך נרתמו העסקנים ובראשם ר' פנחס קנפלאמר שליט"א להעמיד הישיבה על תילה ומצוה גדולה ומובחרת לסייע בידם בכל מה שנוכל. **ביקשנו את ברכת הקודש להמשך הדרך, ולאילו המטים את שכמם בעושה ומעשה בגוף נפש וממון להציל את הישיבה הקדושה:** ידוע בכל הספרים ממעלת ושגב זכיותם של תומכי תורה – הנקראין 'תמכין דאורייתא', בפרט כאן כאשר מדובר בישיבה המאחדת בקרבה תורה ותפילה דרבים, מי שיתרום לבחור להישאר ברסלב'ו אמיתי ולשמר את בה בחצות וללמוד ספרי רבינו ולנסוע ברצון וכיסופין לאומן ללא כל הפרעה, זוהי הערובה לבחור להישאר ברסלב'ו אמיתי ולשמר את השלהבת היוקדת של רבינו ז"ל, כל השאר שלא התחנכו בברסלב איני יודע אם הם זוכים לכך. עד עתה ניהל ר' אברהם נתן אנשין שליט"א את העניין הכספי במסירות נפש, אבל לדאבוננו אחר שנחלש הגיעו מים עד נפש, אין אפילו כסף

במעונו של נשיא הישיבה
הגה"ח רבי
שמעון
שפירא שליט"א
מזקני וחשובי אנ"ש

שלהובין דנהורא

לזמן, מה אומר לכם, רואים שמדובר בבחורים מזן אחר, כולם יודעים שכששומעים בשידוכים שמדובר בבחור מ'מתיבתא' - אין בודקים מן המזבח ולמעלה, כולם יודעים שמדובר מבחורים היושבים ולומדים ועובדי ה' ובעלי מידות תרומיות אשר אין בנמצא דוגמתם. **מדוע מן החובה שתהיה 'ברסלב'ו ישיבה'?** הניסיון הוכיח שרק ככה נשארים בברסלב ולא עוזבים את ברסלב, ישיבה שאפשר לקום בה בחצות וללמוד ספרי רבינו ולנסוע ברצון וכיסופין לאומן ללא כל הפרעה, זוהי הערובה לבחור להישאר ברסלב'ו אמיתי ולשמר את השלהבת היוקדת של רבינו ז"ל, כל השאר שלא התחנכו בברסלב איני יודע אם הם זוכים לכך. עד עתה ניהל ר' אברהם נתן אנשין שליט"א את העניין הכספי במסירות נפש, אבל לדאבוננו אחר שנחלש הגיעו מים עד נפש, אין אפילו כסף

כל שעות היממה, בחורים תמיד מגיעים לשאול אותי שאלות בעבודת השם, כאשר רואים את התוצאות של הישיבה ופירותיה המובחרים לא חושבים פעם נוספת, כשיש אפשרות להציל אותה פשוט חייבים להציל!.

זאת מלבד שהישיבה היא מתי מעט, הרי היו יכולים להיות עוד הרבה בחורים שיסתופפו בצילה, ורק בגלל שאין את האפשרות לקבלם הם נשארו בחוץ, עמדו זרים ורעו הצאן, אנו חייבים לסייע בידי הישיבה שתוכל להתרחב ולקבל גם אותם.

ר' שמעון שליט"א בריתחא ובקול לא לו זועק: אין ישיבה אחרת המתאימה לרוחם של הבחורים!! מדובר בהצלת נפשות ממש. לפני כמה שנים זכיתי להיכנס ולעמוד לשרת בראשות הישיבה, כאשר בין השאר אני זוכה ומגיע לדבר לפנייהם ולחזקם בעבודת השם מזמן

עם יריית הפתיחה למגבית הענק להצלת המתיבתא דרבינו' ישיבת ברסלב פעיה"ק ירושלם ת"ו שמנו פנינו למעונו של נשיא הישיבה החסיד ומנווט דרכה רבי שמעון שפירא שליט"א, התבשמנו מהוד קדומיה של חסידי ברסלב אשר בפיו, קצרה היריעה מלהכיל את הכל, אך לפנינו מעט מזעיר על קצה המזלג ממה שנשיא הישיבה מספר ממה שהוא חווה בעיניו בהיותו משקיף על מהות הישיבה ושייכותו האישית לבחורי החמד המתגדלים בה.

במה מתייחדים בחורי המתיבתא' על כלל הבחורים שאנו מכירים?

ר' שמעון מאיר את פניו, משל מדבר הוא כעת על האריות מאומן, והוא עונה בחביבות: את הבחורים אני פוגש הרבה, הם לומדים טוב, הם מסובבים בתורה ותפילה ועבודת ה' במשך

התרומה הראשונה לכך, ונראה הייאמנו דברך, האם באמת סבור אתה כי בכך תלויה המשך השארתו של רביז"ל.

וכאן ציפתה ההפתעה, למרות היות ר' מנדל דגן עני מרוד שהשתכר מהיד לפה ממש, ובתקופות דאז (בשונה מהיום) 'רעב לפת לחם' היתה ההגדרה האמיתית, הוא נתן מיד את כל כספו שהסתכם בשני רובל לצורך יריית הפתיחה של מגבית בניית הבית הגדול.

מוהרנ"ת נרתע, בחשבו לעצמו: "איך אני יכול לקחת מכזה עני את כל כספוי, רחמנות עליו, הוא הרי ישאר בלי כ-ל-ו-ם, מה נעשה?!", אך עני דלפון זה לא הניח לו מקום לטעות, ר' מנדל התחיל להתחנן אצלו שיקח את תרומתו, חפץ הוא בכל לב לזכות לעשות למען רבינו. מוהרנ"ת ז"ל הסתפק מאד מה יהיה רחמנות אמיתית יותר, אם כן לקחת את הכסף ולזכותו במצוה הגדולה כ"כ לעשות לרבי, או שרחמנות יותר להשאיר לו את טיפת ממונו האחרונה ללחם, אך משהפציר שוב ושוב ולא השאיר מקום לספק, לקח מוהרנ"ת את הכסף והמשיך בדרכו, כאשר יעד בניית ה'קלויז' הופך ליעד מרכזי וראשי בפעולותיו של מוהרנ"ת.

האמת היא שהשיקול המכריע למוהרנ"ת היה העניין שדבר רבינו צריכה להתנהל במסירות נפש, הוא לקח את שני פרוטותיו הדלות ונסע איתם לטשעריץ, שני הפרוטות האלו יהפכו לנדבך הראשון של הבנין, שם בטשערהין הראה מוהרנ"ת לעשירים החסידים דשם מה שר' מנדל העני נתן לבנין, אלו מאוד התלהבו והתחילו להזויל מכספם סכומים

גדולים ונכבדים יותר שיוכלו להפוך את הבנין לדבר אפשרי.

אחר גמר המגבית ומוהרנ"ת בנה את הבית, התבטא נוראות שאינו יודע להכריע מה בנה את הקלויז, האם ה'רצונות' של העניים או 'ממון' העשירים...

ירושלים תשפ"ב, 'מתיבתא' דרבינו. עומדים אנו כאן בישיבה אחרי 12 שנים של מסירות נפש ממש מדי חודש בחודשו, בהם המנהל המסור הרה"ח ר' אברהם נתן אנשין שליט"א הרחיק נדוד וטלטל עצמו בטלטול הקשה לארה"כ להתדפק על דלתי נדיבים דולר אחרי דולר, אין מילים שיתארו את כל מה שעבר שם, אבל המציאות עומדת מול עינינו, הנה כך נאסף הכסף ליישיבה במשך שנים עשר חודשי השנה, במשך מעגל של שנים עשר שנה, פשוט א-י-ן מ-י-ל-ים.

ב"ה והתעורר העסקן הידוע הרה"ח ר' פנחס קנפלאמכר שליט"א ואתו עמו הגביר הידוע שגטלו על עצמם למנוע את הקריסה הטוטאלית הזאת. הם עומדים לא נמנעים בעל ניהם להציל את הישיבה הזאת עלינו לשגן זאת לא מדובר בהצלת ישנה גרידא, מדובר בהצלת זנו רבינו. בהשארתו, בצוואתו ומורשתו, כמו שאינו הקלויז אצל מוהרנ"ת שסגר ונאעל את הדלת של הישיבה נפשוטן, מגלי עיני וענייני של רבינו אין לכל העניין קיום.

אין ספק כי רק העמידה האיתנה של המנהל החשוב במשך השנים האלו, היותו ביום אכלו חורב וקרה בלילה, בעמדו שם בגבורתו ובסייעתא דשמיא העל טבעית שליוותה את מסירות נפשו, היא היא שהביאה והישיבה עמדה עד כה והוציאה מפירותיה המובחרים דור שלם! דור שלם של חסידי ברסלב לדור העתיד, איני אומר את שלי, אני מוסר את מה ששמעתי מהורים ובוגרים, וממה שהשם של הישיבה הולך לפניה כי הם זרע ברך השם.

אבא אחד מספר לי על בנו הבחור נ"י, כי אחר שהוא נכנס לישיבה מבלי משים או רצון, הוא שינה את אופי הבית בעבודת ה', הוא פשוט הגיע והחל עושה כל יום התבודדות, הוא לא הולך לישון לפני שהוא גומר את לחם חוקן, הזמירות בשולחן השבת הפכו להזדמרות בהתלהבות, לאט לאט החל האבא מתעורר, האחים מתעוררים, הזיק ניצת והיראת שמים החלה לבעור ביראת

שמים וכל הבית הפך לבית של קדושה. אפשר להאריך עוד ועוד, אך מן המותר להאריך בדברים ידועים, כולנו ראינו 12 שנה של פירות עידית שבעידית, כולם יראי שמים לא נס ליחם ולא תש כוחם, אין לזה שום דמיון או חיקוי בעולם, זוהי יצירה שקורה אולי חד בדרא ואולי מעולם לא קרה, על ישיבה כזאת אין צורך לשכנע אתכם בצדקת דברי.

היצר נשכב על הגדר, הוא החליט לעצור זאת, כולם יודעים כמוני מה שקרה עתה, למנהל היקר אין יותר את הכוחות להמשיך ולכתת רגליו בעולם, איני רוצה להפחיד, אבל אנו בצוות יודעים שזה ענין ושאלה של זמן עד שח"ו.... הישיבה תיסגר..... ח"ו! ח"ו!!

ר' אייזיק שפירא שליט"א העומד בסידור הענין הכספי מול גורמי האספקה והשכרת הישיבה מגלגל כספים כבר כמה חודשים, וכל זה בלי שום הכנסות, הוא כבר אומר שהוא לא יכול יותר לשאת בנטל, עוד מעט והוא קורס ח"ו, ואז.. חלילה!!!

ב"ה והתעורר העסקן הידוע הרה"ח ר' פנחס קנפלאמכר שליט"א ואתו עמו חבר הידידים שנטלו על עצמם למנוע את הקריסה הטוטאלית הזאת, הם עומדים כאן ומנמים בכל כוחם להציל את הישיבה, חובה עלינו לשגן זאת - לא מדובר בהצלת ישיבה גרידא, מדובר בהצלת דבר רבינו, בהשארתו, בצוואתו ומורשתו, כמו שראינו הקלויז אצל מוהרנ"ת שסגר וקיבל את דבריו של ר' מנדל כפשוטן, מבלי בית ומשכן קיים לדברו ועניינו של רבינו אין לכל העניין קיום.

אני שואל את הרגועים שבינינו מה הם חושבים לעצמם? הרי ישנם כאן אברכים שיש להם ילדים, הגידול הטבעי הולך ופורח, להיכן תוכלו לשלוח אותם? למישהו מכם יש אלטרנטיבה ומקום איכותי אחר לשלוח? האם אחד יכול להגיד שלוי עלי נפשי, אני רגוע והכל מתנהל למישרין?

אין כזה דבר.... זוהי הישיבה ואין משהו אחר, אנו חייבים לראות להמשיך אותה הלאה, רבינו הקדוש אמר: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח", לדבריו היוקדים ישנם שני פירושים, א. שתוקד על אש קטנה ותהבהב, ב' תוקד כמו אש, אש גדולה, כמו שכתוב אצל המזבח - והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה, זו אמנם דרש יפה אך כלל וכלל לא הלצה, ובידינו ההחלטה מה הולך להיות כאן.

מכאן יוצאת הזעקה לכל אחד ואחד, אל תראו את ההתאגדות הזאת כמטרה לסחיטת כספים, או כדבר שבסופו של דבר תצליח מבלעדיכם

זועקים א-ל-י-י-!! בשנות האמפריה היהודית בהונגרייה היתה גזירה קשה על התערבות בוטה של השלטון דאז בחינוך ילדי ישראל, גדולי הדור דשם לא ידעו את נפשם כדת מה לעשות, הוחלט לארגן משלחת רבנים ידועי שם לשר הפלך שבדברו הייתה הגזירה ובשלטונו וכוחו היה כח לבטלה.

בפגישה עם השר, החל רבה הראשי של הונגריה - לבכות!! הבכייה התמשכה למשך זמן רב, הוא בכה וזעק בקול ניחר, קולות אימות שהחרידו כל לב, הוא שכח כלל היכן

הוא נמצא, לאחר שנרגע ותפס את עצמו התנצל לשר ופייס אותו: מה שאני בכיתי בכאלו קולות כלל לא היה הקול שלי, זה הקול של אלפי ילדים בהונגרייה הצועקים מגרוני הצילו! השר נתעורר מדבריו הכנים וביטל את הגזירה...

אחי היקרים! זה לא הקול שלי!! הזעקה הזאת היא זעקתו של רבינו הקדוש בדבר שליחיו הנאמנים המתחננים אלינו לאמור: אני רוצה שהישיבה הזאת תמשיך! כזה תיבת נח בדור השפל איך אפשר לתת לה להיסגר!?!?!?

אמנם אמת - הרבי בונה! אין לנו משלנו כלום, אבל חייבים את הרצונות שלנו, חייבים את המסירות נפש כמו אותה של ר' מנדל בכדי להתחיל צריך איתערותא דלתתא, משה רבינו גם הוא אסף מנדבת המשכן טרם בנייתה, גם הקלויז נבנה עם כסף שאסף מוהרנ"ת, מי כמוהו היה שימור הזמן בתכלית ולא רצה לשמוע מה שאומרים על עבודה וכסף ושאר עניינים

גם הקלויז נבנה עם כסף שאסף מוהרנ"ת, מי כמוהו היה שימור הזמן בתכלית ולא רצה לשמוע מה שאומרים על עבודה וכסף ושאר עניינים גשמיים, עם זאת כאשר זה הגיע לעניינו של רבינו, כותב לנו הטשערינער רב - למרות שכל כך הרבה למד והתפלל, מעל הכל (!!) נתן והקדיש את זמנו לעסק של רבינו - לבנות את הקלויז ולהדפיס הספרים, על זה הוא מסר את עיקר זמנו ונסע על זה נסיעות במסירות נפש ממש.

שוב, לא אני זעק כאן, זוהי זעקתו של רבינו! רבינו זעק אלינו: "אני רוצה שהאש תמשיך", ואני לא אומר את זה מעצמי ועל החלטתי, זוהי זעקתם של כולנו, כל בר דעת רואה ומבין את הבחורים והאברכים כולם צועקים את הזעקה הנאשית הזאת, האם נוכל להתעלם?!

גשמיים, עם זאת כאשר זה הגיע לעניינו של רבינו, כותב לנו הטשערינער רב - למרות שכל כך הרבה למד והתפלל, מעל הכל (!!) נתן והקדיש את זמנו לעסק של רבינו - לבנות את הקלויז ולהדפיס הספרים, על זה הוא מסר את עיקר זמנו ונסע על זה נסיעות במסירות נפש ממש.

שוב, לא אני זעק כאן, זוהי זעקתו של רבינו! רבינו זעק אלינו: "אני רוצה שהאש תמשיך", ואני לא אומר את זה מעצמי ועל החלטתי, זוהי זעקתם של כולנו, כל בר דעת רואה ומבין את הבחורים והאברכים כולם צועקים את הזעקה הנאשית הזאת, האם נוכל להתעלם?!

עלינו נפל חובת היום! כל אחד צריך לחשוב מה אני יכול לעשות, כל אחד צריך לחשוב איך אני יכול לנצל את כוחותי / איך אני יכול לנצל ולתרום את כישורי, איך אני יכול לעשות איתערותא דלתתא ולתת לישיבה של רבינו - להמשיך!!

כשאנו אומרים 'הישיבה של הרבי' הרי זה ממש ככה פשוטו כמשמעו, רואים את זה בחוש, אף פעם לא היה כאן ראש ישיבה, מנהיג או הוגה דעות שניתן לומר שבזכותו הצליחה הישיבה והוא זה שהצמיח את התוצרת המופלאה הזאת, ראו כאן בחוש שרבינו הוא זה שמנהל את הישיבה! בלי זה לא היינו יכולים להגיע להצלחה כזאת, במשך כל ה-12 שנים רבינו עשה והפעיל כאן את הכל, בלי זה לא היה יכול לצאת פירות כאלו, אין שום ישיבה שגורפת הצלחות 12 שנה מראשה ועד סופה בלי מעידות ונפילות, זהו רק כוחו של הרבי! ממילא, למותר להאריך כי כולנו נתעורר לטכס עצה, איך נוכל לבוא ולהגיד לרבי שאיננו כפויי טובה! עשינו את מה שהוא ביקש וציווה, איננו אומרים לא! - אנו אומרים כן!! כולנו נירתם ונעשה הכל להמשיך את הישיבה ולתמכה ולסעדה עד קיומה הבסיסית, ובעז"ה של כולנו, כל בר דעת הרבים' שיצא מכך - אין לשער!! זיכוי הרבים בעניינו ועסקו של רבינו הקדוש שהבחורים יוכלו ללמוד בהרחבה ולהרחיב את גבולות הישיבה שיהיה מקום לעוד רבים, וכאשר היום בשיעור אותו אני מוסר ישנם 42 בחורים לבד מעשרות שהשיבו פניהם ריקם מחוסר מקום מה אני יכול לעשות, כל אחד צריך לחשוב איך אני יכול לעשות, כל אחד צריך לחשוב איך אני יכול לנצל את כוחותי / איך אני יכול לנצל ולתרום את כישורי, איך אני יכול לעשות איתערותא דלתתא ולתת לישיבה של רבינו - להמשיך!!

על טעות לא חוזרים פעמיים!!

החומר מוגש באדיבות מאת הסופר
ר' דוד דגן
מכון אש תמיד תוקד

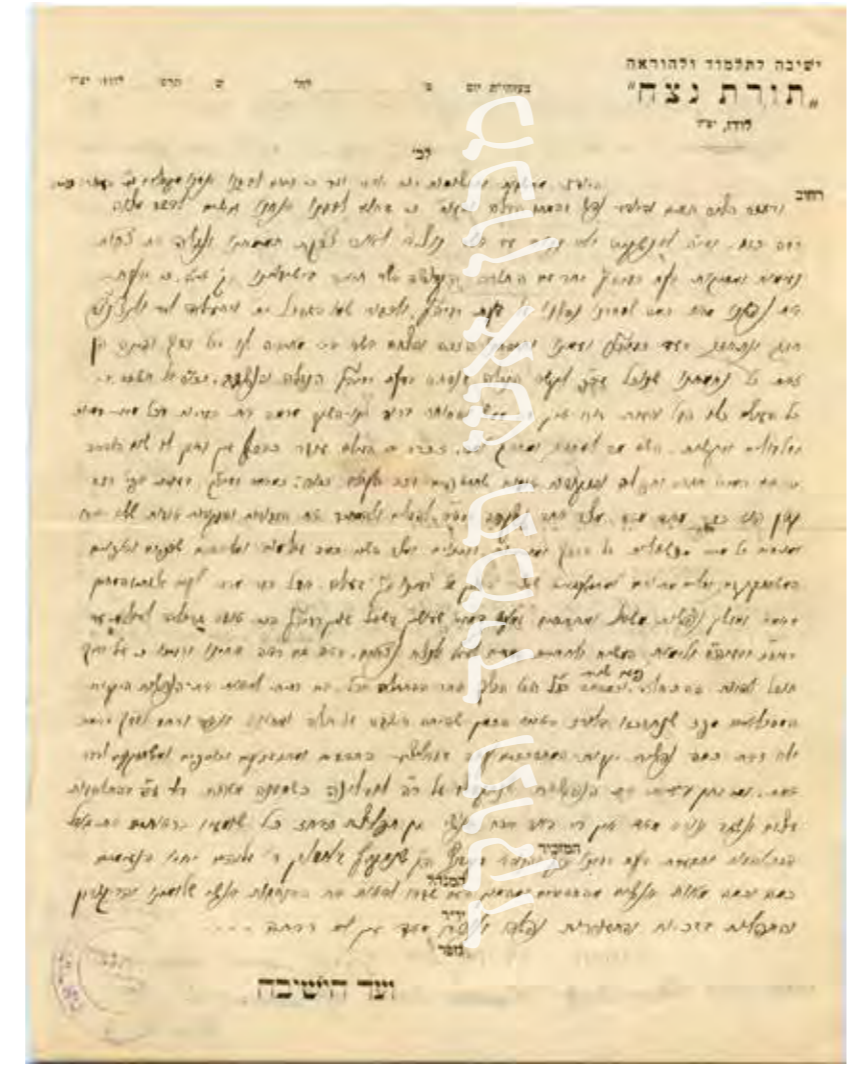
לודז' שלפני המלחמה

בשנים האחרונות טרם עלות הכורת הנאצי על שמי אירופה בה נשמדו והוכרתו מיליונים רבים מבני עמנו היו אלו ימי שיא פריחתה ושגשוגה של חסידות ברסלב בפולין, אין די עט ודיו שיוכלו תאר את בית היוצר שרחש שם, הכל התחיל מנר קטן שעד מהרה הפך לעשרות אבוקות לוחטות באש בוערת זיקוקין דנורא כלהט הקדושה בעבודתם ועשייתם.

בשנים האחרונות טרם עלות הכורת הנאצי על שמי אירופה בה נשמדו והוכרתו מיליונים רבים מבני עמנו היו אלו ימי שיא פריחתה ושגשוגה של חסידות ברסלב בפולין, אין די עט ודיו שיוכלו תאר את בית היוצר שרחש שם, הכל התחיל מנר קטן שעד מהרה הפך לעשרות אבוקות לוחטות באש בוערת זיקוקין דנורא כלהט הקדושה בעבודתם ועשייתם.

בשנים האחרונות טרם עלות הכורת הנאצי על שמי אירופה בה נשמדו והוכרתו מיליונים רבים מבני עמנו היו אלו ימי שיא פריחתה ושגשוגה של חסידות ברסלב בפולין, אין די עט ודיו שיוכלו תאר את בית היוצר שרחש שם, הכל התחיל מנר קטן שעד מהרה הפך לעשרות אבוקות לוחטות באש בוערת זיקוקין דנורא כלהט הקדושה בעבודתם ועשייתם.

ר' אהרן לייב ציגלמאן ז"ל היתה בקריאה שלא נענתה או שלא נענתה מספיק וכן בלית ברירה ולדאבון נפש נסגרה הישיבה, אין זאת כי אם ידו של השטן בחשה בקדירה, מה שנשאר הוא שלחסידי ברסלב לא היתה אז תקופה ארוכה ישיבה משלהם, אין מילים שיתארו זאת אך ישיבה במקום משופע בעסק ונחורים שהגיעו ללמוד שם לא הצליחה, מי יודע כמה הפסדנו בתקופה זו,

אמת ואמונה קשיים גשמיים שהעיקו על קיומה, רבות נדדה בין דירות שכורות ובתי מדרש שונים, כפי שמספר רבי אהרן לייב ציגלמאן ז"ל במכתבו הידוע מב' אייר תרפ"ט: "אודות הישיבה מפה - הוא כעת במצב דחוק מחמת שאין מקום קבוע ללמוד, כי במקום נאואליפע 66 שלמדו שם בזמן העבר אין נותנים להם כעת ללמוד שם, והולכים מגולה אל גולה. ומחמת זה נתבטלה הכתה הקטנה ונשארה רק הכתה ב' שיכולים ללמוד בעצמם

קצת"..." זעקת העזרה של המצביא ר' אהרן לייב ציגלמאן ז"ל היתה כקריאה שלא נענתה או שלא נענתה מספיק וכך בלית ברירה ולדאבון נפש נסגרה הישיבה, אין זאת כי אם ידו של השטן בחשה בקדירה, מה שנשאר הוא שלחסידי ברסלב לא היתה אז תקופה ארוכה ישיבה משלהם, אין מילים שיתארו זאת אך ישיבה במקום משופע בכסף ובחורים שהגיעו ללמוד שם לא הצליחה, מי יודע כמה הפסדנו בתקופה זו, בחורים רבים מלאי כיסופים ורצונות

שהיו מתקרבים לרבינו ונשפעים מכך לעלות לא"י ובזכות זה ניצולים מהתופת הנאצי, ועל ידי כך מקימים עוד דורות שלמים של יראים וחסידים אך לדאבוננו עלה הכורת על הישיבה מוקדם מדי...
ברסלב'ר חסידים, על טעות לא חוזרים פעמיים, בפולין אכן אחרנו את המועד אך לא נחזור על כך שנית, בידינו הדבר להטות שכס ולהציל את ישיבתו של רבינו הקדוש מסף קריסה לפני שזה קורה ואז יהיה קשה לגלגל זאת אחורה.

כשהחזו מתעורר תהיום

הבמה

פינת יקרת מלא חן
מעל בנין נחלת חן

בבית שמש בקריה השלוח, מעל בנין מוסדות נחלת חן, תקום ותתכונן ישיבתו של רבינו הק', שם ימצאו מנוח צעירי חסידי ברסלב המשתוקקים וכוספים לעבוד את השי"ת באמת ובשמחה בדרכו של רבינו הק', שם יגדלו ויצמחו לאילני רברבי ותקיפי דורות של "ברסלבר חסידים" בבנין שלהם עצמם, שאינו של אחרים, בלי דמי שכירות חודשית שאין לה סוף, שם יעסקו בתורה ועבודת השם, בניך קרוביך נכדיך ונינך עד ביאת משיח צדקנו

ההיכל

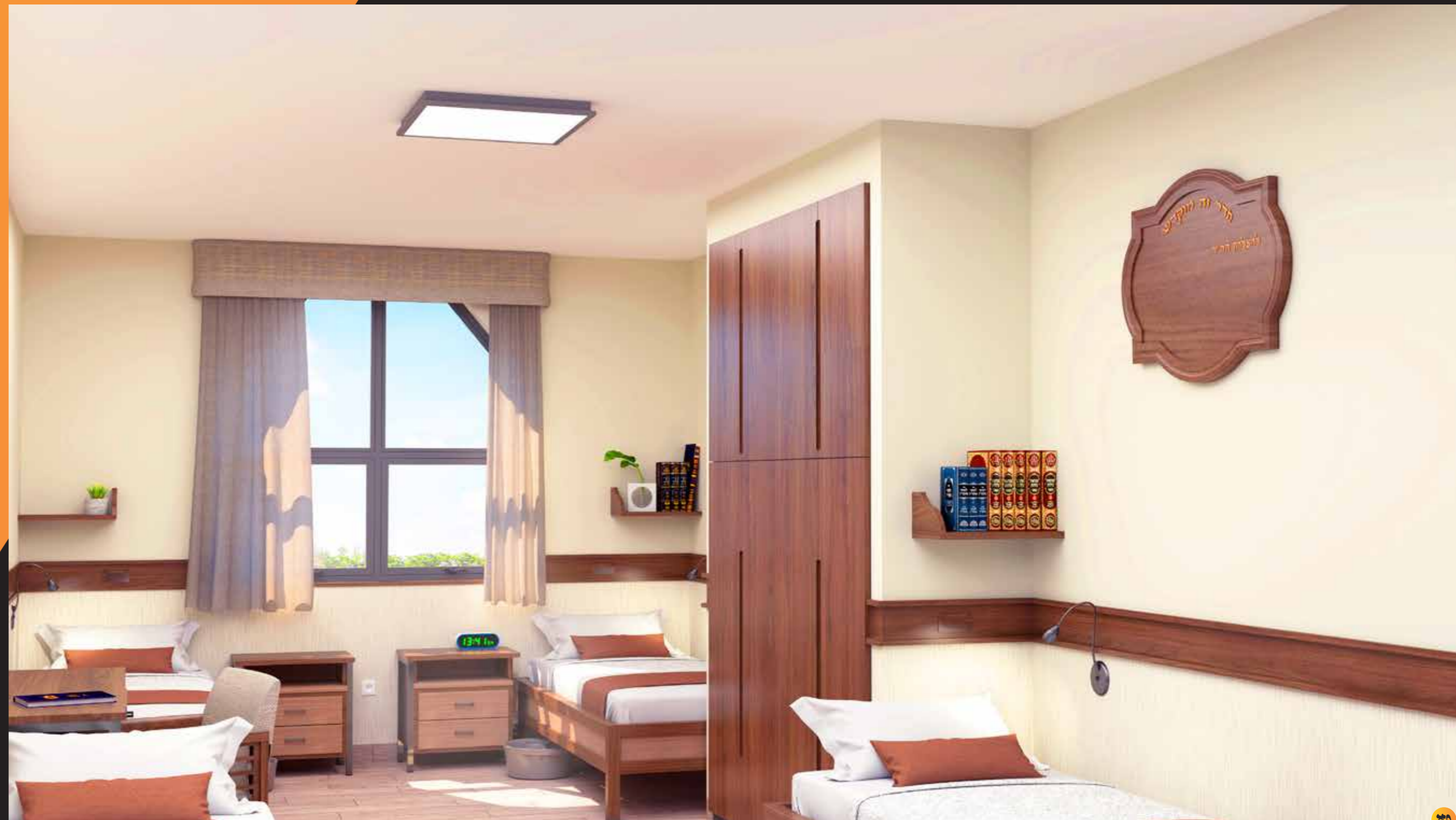
300 מקומות ישיבה
בהיכלא דנסיפין

אם עד היום בהיכלה של ישיבת מתיבתא נדחפו ונדחסו בקושי 100 בחורי הישיבה, כשראשם נוגע בגג החדר המשתפע וזורד עד לפחות מגובה איש כדירה סרוחה, יבוא ההיכל הזה ויפתח את שערו לעוד מאות "ברסלבר בחורים" פי שלוש! כן ירבו בעז"ה, כדי שנוכל לקבל בישיבה כל "ברסלבר בחור" הרוצה להתפלל ללמוד ולעבוד את השי"ת בדרך הסלולה לנו מרבינו הק'

הפנימיה

כראוי וכיאות, לשינה והתעוררות
של ה'ברסלבר' בחור'

אמנם אין מדובר כאן בתנאי אכסניה ולינה של בית
מלון, או אפילו מיטה נוחה בבית, אך גם לבחורי הישיבה
מגיע תנאי שינה בסיסיים, בלי טיפות גשם המטפטפים
מהתיקרה, ללא בעיות בצנרת הבויב בבניין. חדר פשוט
עם מיטה פשוטה - מעין "עליית קיר קטנה", שראויה
ל'ברסלבר בחור' שהשינה שלו היא חלק מהעבודת
השי"ת, לקרוא קריאת שמע בכונה, להתעורר בחצות
לרבע שעה, להתעורר מוקדם להתבודדות קודם התפילה,
כך שההתעוררות היא חלק בלתי נפרד בחייו של בן
הישיבה הברסלברי

מסופר

שבעת שיסד הגרי"ש כהנמן את ישיבת פוניבז' הרמה, נערכה "הנחת אבן הפינה" במעמד צנוע ללא תזמורת וכלי נגינה כאשר במקום זאת נערכו במקום תפילות בדמעות שליש, בתחילה תמהו כל סובכיו על פשר העניין, אך כאשר ראו את הפירות כעבור שנים נוכחו להבין שישיבה שנבנית בדמעות מכילה מהות אחרת לגמרי... ישיבת מתיבתא – מהווה סיפור הצלחה על טבעי של החזקת ישיבה ללא גב כלכלי קבוע במשך 12 שנים ללא חובות... כשמפנים את הפנים לכיוון העבר, מתבוננים במסירות הנפש בה נמהלה "הנחת אבן הפינה" של הישיבה מבינים מניין היניקה והשורש ומהיכן הסייעתא דשמיא המיוחדת המלווה אותה. רעיון הקמת הישיבה כבר החל להתרקם בשנת תשל"ב עת ישבו על המדוכה חשובי אנ"ש הרה"ח ר' משה קרמר שליט"א הרה"ח ר' אברהם נתן אנשין שליט"א ולהבחל"ח הרה"ח ר' עמרם הורביץ ז"ל הרה"ח ר' מרדכי טורץ ז"ל והרה"ח ר' חיים מן ז"ל

על השולחן נידון עתיד בחורי ברסלב, כשהצדדים מציגים תמונה עגומה בה בחורים רבים בהגיעם לגיל ישיבה גדולה עוזבים הם מקור מים חיים, נחל נובע מקור חכמה, המסקנה אליה הגיעו היא, כי חובה גדולה לייסד ישיבה גדולה לבחורי אנ"ש, אך הדרך לישיבה גדולה החלה ממטה למעלה, מחינוך הגדיים עד שיעשו תישיים, ולכן סוכם כי יש צורך לפתוח קודם לכל ת"ת, וכך נוסד ת"ת תורה תמימה במחשבה לעתיד שכאשר יגדלו התלמידים תתייחד ישיבה קטנה ולמעלה בקודש, בפועל כאשר גדלו הנערים לא היה מי שיקח על כתפיו את ייסוד הישיבה הגדולה... בשנים שלאחר מכן שוב עלה הצורך לפתוח ישיבה לבחורי אנ"ש, היה זה כאשר ביקר גאב"ד ירושלים בסיום ליקוטי מוהר"ן בבית מדרשנו הגדול שבירושלים והתחנן לפני הרה"ח ר' יהואל מיכל דורפמן שיואל לייסד ישיבה גדולה, בתנותו על כך שישנו מחסור חמור בישיבות גדולות על טהרת הקודש. אך עד פתיחת הישיבה ייקחו עוד כמה שנים...

היה זה

בשנת תשס"ט, המחזור הראשון של בחורי ישיב"ק ברסלב קרב לסיומו, וההורים ציפו בדאגה לבאות כשבמוחם מנקרת המחשבה לאיזו ישיבה יכניסו את כנם בשנה הבאה? הנהלת הישיב"ק הודיעה כי אין ביכולתה לקחת על עצמה עול נוסף של פתיחת ישיבה גדולה, וכך ההורים שרצו בכל מאודם ישיבה על שם הצדיק, לבחורים קדושים ושמורים, החלו לשפוך שיחם לפני בורא כל עולמים על חינוך צאצאיהם, מי בקברי צדיקים, ומי בהתבודדות בינו לבין קונו. באותה תקופה היו חבורה מאנ"ש שנסעו מדי יום לשדה אחרי תפילת שחרית לקיים מצוות רביה"ק להתבודד מחוץ ליישוב, בהזדמנות זו עלה ביניהם עניין זה העומד על הפרק, בין הנוסעים היה הרה"ח ר' אברהם נתן אנשין שליט"א. חבריו החלו דוחקים בו לאמור עליך נפלה חובת השעה, קח על עצמך את מלאכת פתיחת הישיבה, בתחילה סירב ר' אברהם נתן, אך לאחר הפצרות רבות מדי יום ביומו, מהורים, חברים, ואף מצד הנהלת הישיב"ק שאף סייעו בסכום הגון, דבר רבינו נגע לליבו ור' אברהם נתן החליט ליטול על עצמו את המשימה לפתוח ישיבה, כשאינו יודע עדיין היכן איך ומתי, תנאי אחד התנה מראש שאת הישיבה ינהל ללא צבירת חובות, כפי שאכן היה למשך 12 שנה, בס"ד, שעמד בתנאין

הדמעות שעליהן נתייסדה הישיבה / תשס"ט - המחזור הראשון / כנס ההתבודדות שהפך לסמל ולשגרה בישיבה / סדר היום של בחור מושיבת מתיבתא החל מהיקיצה הראשונה וכל שעות היום בתורה ותפילה ועבודה // מתיבתא לדורות

היבורי חיזוק

ההודי יאורי

איצת תורה

אשרינו

כנסי התבודדות

שנת הלימוד השנייה כבר התדפקו על שעריה קבוצה גדולה של בחורים וכך הפכה הדירה בשכונת בית ישראל צרה מהכיל, אחרי חיפוש קבעה הישיבה את משכנה במקום הזמני, (תקופה שנמשכה 11 שנה...) בעליית בית כנסת בשכונת סנהדריה המורחבת צמוד ל"פעלד" - השדה אליה יוצאים בחורי החמד להתבודד מדי יום בבין הסדרים... עליית הגג הוכנה והותאמה לשימוש הישיבה, באותו זמן היה נראה ההיכל גדול ומרווח, אולם לא ארכו השנים והמקום הפך להיות מועט המחזיק את המרובה וספסלי בית המדרש ולומדיו שהתרבו, צופפו את המקום מאוד.

הבחורים מצידם היו שקועים בתורה ועבודה כשצוות הישיבה מחדיר בהם אהבת תורה ויראת שמים בדרכי קיום עצות רבינו ז"ל, הצות, התבודדות, תפילה בכה.

בתוך כור ההיתוך הזה המייצר תלמידים שילכו בדרך רביה"ק, ביקשו הבחורים בינם לבין עצמם עצה כיצד להחדיר יותר את עבודת

עם פרום

>>>
"בלי חובות!!"
ב א ה ת
ה ת פ ר ס מ ה
הבשורה, אי"ה
תקום ישיבה
גדולה על שרת
הקודש שתקרא
על שם רביה"ק,
השמחה על
הבשורה של פתיחת
הישיבה קנתה מקום
בלב כולם, משם
והלאה התגלגלו
הדברים במהירות
ועסקני אנ"ש, ביניהם

ר' שמעון צבי שפירא ועמו יחד ר' הלל גולדברגר אשר סייעו רבות בהעמדת הישיבה על תילה, יצאו ככנס פתיחה להורי הבחורים. במהלך הכנס התבטא אחד ההורים ואמר, למה צריך ישיבה גדולה כברסלב? הרה"ח ר' בנימין קנפלאמאכר ששמע את השאלה קם והזדעק: "אם לא תהיה לנו ישיבה גדולה, כל העמל שלנו ילך לריק! עמלנו קשות על חינוך ילדינו בישיבה קטנה ובתלמוד תורה, להחדיר בהם דבר רבינו ועתה לעת קצירת הפירות נותיר הכל לישיבות אחרות? היכן הזמן המתאים להחדיר תורה ויראת שמים אם לא בישיבה גדולה שאז הבחורים מבינים ופנויים לשמוע ולקבל...", המסר החד הובהר ונותר תלוי בחלל כשאינו מותיר פתח לערעור.

בראש חודש אלול באותה שנה נפתחה הישיבה לשמחת אנ"ש די בכל אתר ואתר, בדירה שכורה בשכונת בית ישראל הסתופפו להם 17 בחורים שנפשם הפצה להימנות בין תלמידי הישיבה השריה, כשר' אברהם נתן אנשין לוקח על עצמו את השגת המימון להחזקת הישיבה כאשר לשם כך נסע מדי חודש לחו"ל למשך זמן ארוך.

בהמשך הצטרף להנהלת הישיבה ר' איזיק שפירא אשר מסר נפשו כל השנים עבור קיום ותפעול הישיבה במסירות נפש ללא לאות.

כך נראה סדר יומו של בחור מתיבתאי – א ברסלב'ער בחור:

סדר היום

בעת שמגיע הלילה עולים הבחורים על יצועם לשינה של כמה שעות - לאחר קריאת שמע שעל המיטה בכוונה - עד שעת חצות או אז קמים משנתם לשעה קלה להתבודד ולשפוך שיח בלב נשבר באמירת תיקון חצות. בבוקר מיד בצאת החמה קמים הבחורים משנתם וההיכל מתמלא תיכף בבחורים עם פאות רטובות ממי המקווה המטהרים, כשהם מתחילים להתכונן לתפילה בהתלהבות, עם הבחורים מתפלל המשפיע הרה"ח ר' בנימין פראנק אשר משפיע מהודו בדוגמא אישית לברסלב'ער דאווינען. ר' בנימין גם נושא דברים מדי ש ב ו ע

אברכים בעלי קומה אשר יראתם קודמת לחכמתם, ונמנים כולם על חסידי ברסלב, כתוצאה מכך השיעורים גם המה מלווים בטעם המתוק של אנשי רבינו. לאחר השיעור שומעים הבחורים דיבורים חמים המחיים לב ונפש מרמ"י הישיבה אשר משמשים הדרכה לחיים, בענייני ביטחון, התחזקות ועצות לחיים העומדים לפניהם. אי אפשר לדלג על בין הסדרים המיוחד בו קשה למצוא מקום פנוי בשדה המלא בבחורים

>>>

השופכים ליבם לבורא כל עולמים. סדר יומם ממשיך בתורה ותפילה, בגמרא והלכה לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, ועוד סדר מיוחד בו יוכל כל בחור לאחוז בסדר לימודו האישי בתנ"ך וש"ס, וכדו'. אחת לשבוע זוכים בחורי החמד לשמוע שיחה נלהבת מחשובי אנ"ש, ביניהם הרה"ח ר' אברהם יצחק כרמל זצ"ל שהיה מגיע אחת שבועיים לשאת דברים ומשנהו יבלחט"א ר' שמעון צבי שפירא שליט"א הממשיך בכך עדיין, שיחות אלו אשר מתובלים בסדרי לימוד לפניהם ואחריהם נחרתים עמוק בלבות הבחורים. השבתות של הישיבה, אחה... השבתות, מי שלא חווה טעם שבת ישיבה אינו יכול להבין, ה ש ב ת ו ת ניחנים בטעם גן עדן מ מ ש , במשך כל ה ש נ ה

מצפים הבחורים מתי תקיים ה"שבת" אשר לרוב היא מתקיימת בערי הצפון סמוך לקברי הצדיקים, מקומות כחצור, עלמא וצפת וכיוצא בהן. גולת הכותרת של השבת היא, ה"חצות", בה יוצאים בצוותא עם רבני הישיבה להתבודד סמוך לקברי הצדיקים, בדרכם שרים הם שירי התעוררות וכיסופים הפותחים את הלב, כמה דיבורים קצרים... ואחריהם התבודדות כזו... שהשחרית, קריאת התורה, ומוסף, ולמעשה כל השבת נראים אחרת. כל זה מלבד שבתות הגיבוש המיוחדות שמקיימים בחורי כל שיעור עם הר"מ שלהם, מה שמחזק את הקשר בין הר"מ לבחורים. ככל עצות רבינו גם ההליכה עם התורות תופסת מקום של כבוד בישיבה, בכל מיני אופנים ודרכים כאשר רמ"י הישיבה ובראשם המגיד שיעור ר' יואל משי זהב מכוונים את הבחורים להיכנס לחנותו של בשם ולהתבשר בלימוד הליקוטי מוהר"ן וקיומו, באופן זה קונה בחור את כל חיותו בתורה ועבודה, ממש א ברסלב'ער בחור לשם ולתפארת.

החמשותף

ברסלב

שרשרת זהב גדולה, שרשרת עבות קשורה וקלועה בדורות קדושים, תלמידי רבינו הק' חסידי ברסלב קמאי ובתראי לדורותיהם, החל מהגחת היסודות הראשונות של ה'קלויז' באומן על ידי ר' נתן זצ"ל ועד ימינו אנו, "מתכתא חסידי ברסלב", הישיבה הקדושה, פנינת יקרת שממשיכה את תור הזהב הברסלבאי, עם המסורות איש מפי איש דור דור ודורשיו, עד ר' נתן ורבינו זצוק"ל

// מתהברים לשרשרת הדורות

א תקע"א ט

ח"י תשרי, הסתלקותו של רבינו הק' זיע"א, צוואתו ומורשתו לדורות.

א תקצ"א ט

- מוהרנ"ת ז"ל מניח את היסודות הראשונות ל'קלויז' באומן, אבן היסוד הושתתה.

א תקצ"ב ט

מוהרנ"ת ז"ל מקים את העמודים ואת הקורות של הקלויז, משם אבן שתיה.

א תקצ"ד ט

הראש השנה הראשון שבו מתפללים בקלויז אף כי טרם נשלם, הצוואה הק' מתממשת.

א תקצ"ה ט

לאחר השלמת בניית הקלויז מתפללים בו שנה שניה, לשרשרת הדורות יש קיום.

א תר"ה ט

הסתלקות מוהרנ"ת, חשכו המאורות, אבער דער פייערל וועט טלוען ביז משיח וועט קומען.

א תרכ"ו ט

בהשתדלות ר' סנדער מטירהאויצע נבנה הקלויז מחדש, התנערי מעפר קומי.

א תרכ"ח ט

לראשונה מקום לאנ"ש בא"י הרב מטשעהריץ עורך נסיעה לא"י ביחד עם ר' אבאלע שקונה עבור חסידי ברסלב מקומות ישיבה בבית הכנסת הגדול "תפארת ישראל".

א תרס"ג ט

נבנה הקלויז בשלישית ע"י ר' אייזיק אייזנשטיין, כמו"כ ייסוד ישיבת "אנשי מעמד" באומאן, עוד אבנך ונבנית.

א תרס"ד ט

נוסד ביהכ"ג הראשון ע"ש רביז"ל בא"י, בעיר העתיקה ירושלים, סמוך להר הבית, בהשתדלות ר' עקיבא יוסף שלזינגר זצ"ל, מבחינם – הגענו אל המנוחה ואל הנחלה.

א תרע"א ט

בית הכנסת ברסלב בעיר העתיקה ירושלים עוברת לבית הכנסת שקיבלו מ'כולל ורשה' ברחוב שונה הלכות בעיר העתיקה.

א תר"פ ט

נוסדה הישיבה הראשונה של חסידי ברסלב בפולין 'הלכתא כנחמני' באוסטרובצה בנשיאות האדמו"ר מאוסטרובצה, כראש הישיבה

שימש ר' אברהם יצחק וייסזאנד ז"ל כמשגיח ר' יצחק ברייטער ז"ל וכצוות הישיבה ר' אהרן לייב ציגלמן ור' אהרן ציטרנבוים מאנ"ש בראדומסק, הזורעים בדמעה.

בהמשך הישיבה עוברת לשטיבל של אנ"ש ברחוב קאמינה בלודז', אך הס"מ לא נתן לזה להתקיים..

לאחר שהישיבה נסגרה, נפתחה בוורשא ישיבת 'תורת אמת ואמונה' חסידי ברסלב שם שימש ר' אברהם יצחק וייסזאנד כראש ישיבה, ר' אליהו קוטיינר כמנהל, כמגידי שיעורים ר' יעקב קוטיינר ור' אברהם יצחק פראש, וכמשגיח, החסיד ר' אלחנן ספקטור ז"ל. אין ברסלב ברענש א פייער.

א תרפ"א ט

כולל ורשה נותן לחסידי ברסלב בית כנסת (ידי עגונה'ס שול) ברובע רחוב חברון בעיר העתיקה ירושלים, גלגול אחר גלגול והתקוות לא נחלשות.

א תרפ"ד ט

אנ"ש במאה שערים מקבלים בית כנסת (ברחוב עין יעקב כיום) שאחרי כמה שנים הופך לבית כנסת של חסידי טשורטקוב. זכרנו ימים מקדם.

א תרפ"ה ט

הקיבוץ הראשון בר"ה בפולין – לובלין, ששם מאות אנ"ש התפללו בבית הכנסת של ה'חווה'. מאוחר יותר עברה הקיבוץ בלובלין להיכל ישיבת חכמי לובלין, אזכרה אלוקים ואהמיה.

א תרפ"ט ט

בקראקא נפתחה ישיבה לאנ"ש בשם 'תורת הנצח' על ידי ר' משה יוסף רוזנברג ז"ל, ותרכי ותגדלי בעדי עדיים..

א תרצ"ב ט

הציין לפני המלחמה

המחנה

תולדות

א תשנ"ג ט

ייסוד בית המדרש "תפארת הנחל" בבית שמש. ובית המדרש הראשון ברסלב בביתר עילית "עטרת הנחל". ובכל מקום ועיר דבר המלך ודתו מגיע.

א תשנ"ח ט

שתי הדירות שעל יד הציון נרכשות מהגויים ע"י הוועד העולמי של חסידי ברסלב, ואז בונים את המצבה מחדש כפי שהיא כיום. ציון המצויינת נכספה וגם כלתה נפשי.

א תשנ"ט ט

ייסוד בית המדרש "נחלת חן" ברמת בית שמש. וזרחה להם יראי שמי שמש.

א תש"ס ט

החלו להתרקם החבורות הראשונות של הארגון "מורשת הנחל" [שהוקם רשמית בתשס"ב – על ידי ר' אליעזר בורשטיין ולהבחל"ה ר' משה גדליה אנשין]. אייערע קינדער זאלט איר דערציילן וואס דא האט זיך אפ געטהון.

א תשס"ב ט

הקמת ת"ת ברסלב בקומת גג בנין ה"שוה"ל במאה שערים תוך כדי הוספת קומה לבניין, בראשות הגה"ח ר' משה קרמר שליט"א. ניצחתי ואנצח!

א תשי"ב ט

קונים את השטח שעליו נבנה החלק הראשון של ה'שול' במאה שערים (כיום – "הכולל"), דער רבי איז דא!

א תשי"ט ט

הוקמה ישיבת ברסלב בירושלים ע"י ר' אליהו חיים רוזין שעמדה כמה שנים בלבד. המניעה להגביר החשק. בחודש אלול נוסדה ישיבת ברסלב בני ברק על ידי ר' שמעון ברגשטיין. והוא בצידון ומצודתו פרושה.

א תשכ"א ט

בשנה זו רוכשים את החלק השני של שטח ה'שול' במאה שערים. המקום עליו עומד כיום ההיכל הגדול. ברינה יקצורו!

א תשכ"ה ט

בר"ה התפללו לראשונה ב'שול' שבמאה שערים בקומה העליונה. ובהר ציון תהיה פליטה.

א תשכ"ז ט

חנוכת ביהמ"ד דחסידי ברסלב בבורו-פארק, שם התקיים קיבוץ של אנ"ש באמריקה עד פתיחת שערי אומן. ירושלים הקטנה.

א תשל"ג ט

ייסוד ת"ת "תורה תמימה" ברחוב עובדיה ירושלים, עוללים ויונקים יסדת עוז.

לראשונה ישיבה של ברסלב בירושלים, ר' שמואל הורביץ חוזר ממסעו ההרואי לאומן ומחליט לפתוח ישיבה ע"ש רבינו בירושלים כפי שהבטיח בעת ישיבתו בכלא הרוסי וכאן הוא מממש זאת ופותח את ישיבת ברסלב לתורה ולתפילה, הניצנים נראו בארץ.

א תרצ"ו ט

בשנה זו סגרו הקומוניסטים את הקלויז באומן, מי האמין שנחזור לראותו. באותה עת, בירושלים עזבו חסידי ברסלב את בית הכנסת הארעי שבחצר העגונה מחמת הפרעות של הערביים, ועברו לחצר ורשה לבית הכנסת של לעלוב שהתרוקן אחרי פטירת רבם ומאורם ר' שימע'לע. ארי עולה מבבל - ר' אליהו חיים רוזין ז"ל עולה מרוסיה ומייסד עם ר' שלמה ועקסלער ז"ל את ישיבת 'אור הנעלם' בעיר העתיקה,

א תרצ"ז ט

אנ"ש מתפללים בביהמ"ד לעלוב שבעיר העתיקה. מייסדים מגין של אנ"ש בשערי חסד בדירה פרטית. נפתח בית כנסת ברסלב ברחוב עונג שבת במאה שערים. עורי ירושלים כי בא אורך.

א ת"ש ט

אנ"ש בונים בעשר אצבעותיהם את בית הכנסת ברסלב בשכונת שערי-חסד. תלפיות שכל פיות פונים אליו.

א תש"ו ט

רבי אברהם שטערנהארץ רוכש מקום בקומה השלישית של בתי מחסה בעיר העתיקה ומקים בו בית כנסת. נדבך אחר נדבך לעתיד הדורות.

קלויז מוהר"ה

בתי מחסה בשנת תש"ח

השוה"ל הגדול דחסידי ברסלב

הפשיטה של המשטרה על הישיבה

ציון רבינו הישן

רבי משה בורשטיין

רבי לוי יצחק זצ"ל עם הרב"ח רבי משה קרמר שליט"א עם הילדים

גיסן באקס'ס שוהל

ת"ת תורה תמימה

א תש"פ ט

הקורונה משתוללת בעולם, ובישיבה - ממשיכים ללמוד כרגיל עד להסתערות המשטרה הנגמרת במעצרים של 20 בחורים. אין דבר העומד בפני הרצון.

א תשפ"א ט

לאחר הרשמה של 170 בחורים לשיעור החדש פותחים את הישיבה ב-120 בחורים כאשר לכשליש מהפונים לא היה ניתן להכניס לישיבה, עם כל הרצון הטוב, פשוט מפאת חוסר מקום בהיכל ובפנימייה.

א תשפ"ג ט

שנה זו נמצאת בידיים שלך ושל כולנו, בתקווה עצומה שזוכה להקים בנין חדש לישיבתו של רבינו ישיבת "מתיבתא דחסידי ברסלב" עם למעלה מ-300 מקומות ישיבה למאות בחורי ברסלב המתדפקים מידי שנה על שערי הישיבה.

א תשס"ז ט

יסוד ישיבה קטנה ברסלב בירושלים, גמרתי ואגמור!

א תש"ע ט

ייסוד ישיבה גדולה - מתיבתא דחסידי ברסלב בירושלים. בדירה שכורה בשכונת בית ישראל, הישיבה נפתחת בפחות מ-20 בחורים

א תשע"א ט

ישיבת מתיבתא מעתיקה מקומה (בו נשארה מעל עשור) בשכונת סנהדריה המורחבת בעליית גג בית המדרש חמדת נר ישראל, לא נותנים לחומר לשלוט על הנפש.

א תשע"ג ט

הישיבה מתרחבת בבחורים מחוץ לעיר ואין מנוס כי אם לפתוח פנימייה בחדר צפוף ליד חדר האוכל, אין הקומץ משביע את הארי!

א תשע"ח ט

ישיבת מתיבתא שוכרת קאראוון חדש לפנימייה שנהרס בידי העירייה יומיים לאחר מכן ולשם כך שוכרים דירה ברחוב ים סוף בבניין מגורים, אוי לי על גלות השכינה!

א תשע"ט ט

בחסדי שמים נמצא מקום לפנימייה במקלט בניין מגורים עם תשתיות לא ראויות המקשים על שנתם הקצרה של בחורי הישיבה, ספרי תורה שרויים בצער!

הציון בעת השיפוץ סניף תשס"ז רואים את המצבה החדשה והישנה ביחד

טשורטקוב

*2381
לתרומות ועדכונים

לתרומות מחו"ל

192-946-89-400